

PAROHIA
„SF. GHEORGHE” LOZONTSCHI

ADRESA
Iași, str. Cloșca 18,
Protopopiatul Iași 1
HRAM
Sf. M. Mc. Gheorghe (23 aprilie)
Sf. M. Mc. Ecaterina (25 noiembrie)
PAROH
Pr. Bogdan Racu | 0731 460050
COSLUJITOR
Pr. Paul Rusu | 0787 891968

Să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl.

(Filipeni 2, 11)

MĂRTURISIREA CREDINȚEI

Publicație lunară editată și distribuită gratuit de Parohia „Sfântul Gheorghe” Lozonschi - Iași

Viața parohiei

Anul III (2022), Nr. 3 (27), martie

Evenimente și activități

În ultimile două luni, pe lângă activitățile curente desfășurate în parohie, au avut loc și câteva evenimente pe care le vom aminti pe scurt. Pe 6 februarie au fost sfințite două veșminte preoțești cu motive tradiționale românești, realizate la Mănăstirea Văratec după o documentare prealabilă pentru alegerea motivelor, care au fost oferite parohiei de către o familie de enoriași. Vineri, 25 februarie, a slujit la parohie Înaltpreasfințitul părinte Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, care a binecuvântat pe studenții de la Tutoriat și pe credincioșii prezenți.

În Duminica Ortodoxiei, prima din Postul Mare, credincioșii au venit la Biserică aducând icoane de acasă. Acestea au fost așezate în altar în timpul slujbei, iar după Sf. Liturghie ... *(continuare în pag. 2)*

Dimensiunea folclorică a sărbătorilor

Sărbătorile de Paști

Acad. prof. univ. dr. Ion H. Ciubotaru

În tradiția satului românesc, sărbătorile de Paști s-au bucurat întotdeauna de cel mai viu interes. Datinile, credințele, practicile ritual-ceremoniale și literatura populară, circumscrise acestor zile mari din calendarul nostru, poartă încărcături semantice și emoționale inconfundabile. Sărbătorile de Paști marchează debutul anului ritual creștin, situat - ca un centru de echilibru - între echinocliul de primăvară (începutul anului nou agrar) și ziua Sfântului Gheorghe (anul nou pastoral). Sărbătorile de Paști includ o perioadă de douăsprezece zile (între Florii și Duminica Tomei) în care sunt concentrate cele douăsprezece luni ale anului. În primele șase zile anul îmbătrânește și se degradează treptat (Săptămâna patimilor), pentru ca odată cu Învierea lui Iisus Hristos toate și totul să intre sub cele mai bune auspicii, sub zodia recosmicizării timpului primordial. În zilele din „săptămâna neagră” (a patimilor) se săvârșesc numeroase treburi gospodărești, în scopuri profilactice și purificatoare, dar și cu evidente ade-

rențe la străvechiul și atât de bine conservatul cult al morților. În Moldova, se face curățenie prin grădini și livezi și se aprind noaptea focuri, pentru ca sufletele defuncților, reîntoarse printre cei vii la răsăpantie de vreme, „să nu sufere de frig”. Obiceiul culminează cu „focul cel mare”, aprins în noaptea de Înviere în apropierea bisericii, foc ce nu trebuie să se stingă până la răsăritul soarelui. În acest răstimp, al zilelor nefaste, se crede că pot apărea și spirite potrivnice. De aceea, precauțiile apar la tot pasul. Atunci când își zugrăvesc casele sau adăposturile pentru animale, gospodinele au grijă ca de jur-impjurul ușilor și al ferestrelor să aștearnă acele ornamente despre care se crede că au rostul de a îndepărta pericolele de orice fel. Nu o dată, aceste motive decorative sunt identice cu cele întâlnite pe ouăle de Paști (țăpoiul, „rugul”, „furca de fier”..., colțul mistrețului). Cele mai multe datini și obiceiuri sunt practicate însă în noaptea Învierii și în prima zi de Paști.

Să ne cunoaștem credința!

Cateheza „Mormântul lui Hristos, izvorul învierii noastre”

Oamenii, în toată istoria lor, și-au pus întrebarea ce este viața ca împlinire a omului, iar atunci când s-au raportat la cei morți au reformulat întrebarea sub forma ce este viața dincolo de mormânt.

PREGĂTIREA APERCEPTIVĂ

Se lucrează în două grupe, folosindu-se Sf. Scriptură. Grupa 1, pornind de la versetul „fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat” și analizând Pilda Fiului Risipitor (Luca, 15, 11-32), va defini ce este viața oamenilor. Grupa 2, pornind de la versetul „Dacă nu ascultă de Moise și de proci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți” și analizând Pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr (Luca, 16, 19-31) din perspectiva învățaturii de credință că sufletul este nemuritor, va vorbi viața celor adormiți.

Urmare în pagina 3

Detalii în pagina 3

Sfânta Scriptură, izvor al vieții veșnice

Incercați să-L cunoașteți pe Dumnezeu din Vechiul Testament

Claudiu Balan | ortodoxiatinerilor.ro

Bucurați-vă de Dumnezeu nostru citind Vechiul Testament, și o să fiți surprinși de câtă încredere veți căpăta în El!

Fiind student la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, prin anul 3, și gândindu-mă că o să vină vremea când va trebui să-i slujesc lui Dumnezeu ca preot, îmi puneam următoarea problemă: dacă va veni vreodată un credincios la mine și mă întreabă dacă am citit Biblia în întregime?! Eu citisem tot Noul Testament, dar Vechiul Testament doar în parte. Normal că dacă mi s-ar fi întâmplat așa ceva n-aș fi putut minți și ar fi trebuit să zic sincer: Nu, n-am citit-o pe toată. Pe unii credincioși acest răspuns i-ar fi surprins foarte mult, probabil gândind imediat: „Ce fel de preot este acesta care n-a avut curiozitatea să citească toată Biblia? Cum vine el să ne vorbească nouă de Dumnezeu dacă el nici măcar n-a citit odată tot ce scrie în Sfânta Scriptură.” Cu acest gând în minte m-am apucat să citesc Vechiul Testament în fiecare zi, adnotând cu pixul tot ce mi se părea interesant și orice idei și analogii îmi veneau în acel moment. După un maraton de câteva zile observasem o schimbare în felul meu de a mă raporta la ce mi se întâmplă în viața de zi cu zi, o schimbare în felul de a mă ruga la Dumnezeu. Noul Testament vorbește de un Dumnezeu iubitor, smerit, îndurător, răbdător cu păcatele oamenilor, un Dumnezeu care așteaptă

pe orice păcătos să se-ntoarcă la El până în ultima clipă a vieții, acceptând să-l mântuiască chiar dacă a trăit o viață plină de păcate, iar în ultima clipă și-a cerut iertare din inimă. Eu în acele momente ale vieții, eram revoltat că se întâmplă atât de mult rău în lume, cum de îi îngăduie Dumnezeu pe unii să fure așa mult, să desfrâneze, să hulească Biserica și pe slujitorii Săi. Mă gândeam cum de oamenii săraci tot săraci rămân și necăjiți, iar bogaților le e din ce în ce mai bine. Această atitudine pe care o percepeam eu din Noul Testament (Cele 4 Evanghelii și epistolele) mi se părea a fi una de neimplicare a lui Dumnezeu în viața noastră. Știind că Dumnezeu e iertător și milostiv simțeam că lasă prea mult răul să se desfășoare printre noi, lăsându-l pe diavol să ne facă prea mult rău. Vechiul Testament e mai mare ca întindere și-L arată pe Dumnezeu în mult mai multe situații de viață decât în Noul Testament. Se întâmplă multe în această parte a Scripturii: relații de dragoste, prietenii, ucideri, alieri, războaie, lupte pentru putere, minuni, apariții ale lui Dumnezeu, discuții față către față cu Creatorul lumii, relații de familie, povestiri din viața unor oameni simpli sau din viața tumultuoasă a regilor, și lista poate continua. În toate acestea îi putem vedea pe oameni păcătuiind sau făcând bine, cerând ajutorul lui Dumnezeu sau uitând de El, pocăindu-se sau făcându-se și mai răi ca înainte. În toa-

te Dumnezeu lui Israel intervine în viața oamenilor în mod decisiv, pedepșind, mediind conflicte sau ajutând oameni și popoare. În Vechiul Testament Dumnezeu este personajul principal, îl găsim peste tot. Vechiul Testament ne ajută să înțelegem cum vede El lucrurile (în parte, nu total), cum se raportează El la faptele noastre. Domnul, prin intervențiile Lui, schimbă nu numai viața lui Israel dar și a popoarelor păgâne. Pentru mine a fost o mică minune pentru că am înțeles că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt la fel de prezenți în viața noastră astăzi cum erau și în Vechiul Testament, doar că noi nu prea mai avem ochi să vedem realitatea cum este de fapt. Vechiul Testament îl prezintă pe Dumnezeu ca un Domn justițiar, drept, care nu îngăduie prea mult păcatul, un Dumnezeu mereu prezent în viața poporului, un Dumnezeu foarte puternic, care poate cutremura pământul ca să-i înghită pe cei păcătoși. Pentru cei deznădăjduiți și neîncrezători în Domnul Hristos, Cel smerit și blând la inimă, Vechiul Testament e un balsam de încredere, e o gură de nădejde, e un medicament foarte prielnic. Citind cărțile Vechiului Testament am înțeles, așa cum zice Domnul Hristos, că în lumea asta nimic nu se întâmplă fără voia lui Dumnezeu. Nu doar niciodată, nu lasă nimic la întâmplare, chiar și răul cel mai mare îl lasă să se întâmple ca să scoată un bine insutit.

Bucurați-vă de Dumnezeu nostru citind Vechiul Testament, și o să fiți surprinși de câtă încredere veți căpăta în El! Întâmplările de viață din Vechiul Testament ne fac și pe noi să înțelegem cum poate interveni Dumnezeu decisiv în viața noastră, ne ajută și pe noi să știm ce să facem când suntem iubiți, trădați, invidiați, triști, deznădăjduiți, lași, puternici, mândri, smeriți, mulțumitori sau nemulțumitori.

Viața parohiei

Urmare din pagina 1

Evenimente și activități

După Sf. Liturghie, icoanele au fost sfințite, credincioșii au spus în câteva gânduri de ce au optat să aducă la biserică în Duminica Ortodoxiei anumite icoane din cele pe care le au în casă și, după împărțirea anafurei, au plecat în pelerinaj, cu icoanele sfințite și cu bucurie în suflet, spre casele lor. Ne-a ajutat Dumnezeu ca și anul acesta, în Duminica Sfinteii Cruci, să împodobim Sfânta Cruce pe care am așezat-o în biserică pe tetrapod și pe aceea pe care am așezat-o la sfârșitul Sfintei Liturghii pe poartă, pentru acei creștini care, în drumul lor spre serviciu și activitățile zilnice, își vor aminti de această mărturie a iubirii nesfârșite a lui Dumnezeu față de noi.

Sărbătorile de Paști

Acad. prof. univ. dr. Ion H. Ciubotaru

Bucatele tradiționale (pasca, ouăle vopsite sau „inchistrite”, cozonacul), dar și alte alimente ce se consumă la Paști sunt duse la biserică pentru a fi sfințite. În mai multe localități din Basarabia se crede că nu-i bine să ciocnești la Paști ouă nesfințite, deoarece, peste an, „se vor bate vitele în ocol”. Frecvent, alimentele duse la sfințit se numesc jertfe și sunt așezate întotdeauna pe prosoape albe, atunci când se dăruiesc „de sufletul morților”. După terminarea slujbei de Înviere, oamenii se duceau în cimitir și lăsau „pomene” pe mormintele defuncților apropiati. Pentru evitarea eventualelor pericole, se îngropa în țărâna de pe mormânt un ou împodobit cu motivul „calea rădăcită” sau cărarea pierdută”, pentru ca sufletul celui dispărut să nu mai nimerească drumul spre casă. În zona Muscelului se obișnuia ca, la întoarcerea de la Înviere, oamenii să-și inconjoare casa de trei ori cu lumânările aprinse și abia apoi să intre. Gestul are rosturi purificatoare și protectoare. În variante aproape identice, obiceiul se întâlnește și în Maramureș, la Anul Nou. O practică foarte răspândită altădată, astăzi întâlnită doar în Bucovina și Transilvania, este cea a udatului ritual. Se înfăptuia în prima zi de Paști, „până nu răsărea soarele” și avea un caracter intim. O variantă dintre cele mai frumoase ale acestui obicei a cules, la sfârșitul secolului trecut, din Transilvania, preotul-cărturar S. Fl. Marian. Feciorul, îmbrăcat în straie imaculate, mergea dis-de-dimineață la o apă curgătoare și, când auzea primul dangăt al clopotului de la biserică, zicea: Bună dimineață, Râu mare, Domn mare! Să fii sănătos, (Vasile), nume frumos! Dar ce te-ai sculat/ Și ai mănecat/ Așa de dimineață, Pe rouă, pe ceață?/ Că eu m-am sculat/ Și am mănecat./ Că Maica Maria/ M-a îndemnat! Să mă curățească! Să mă limpezească!...” Jocul Lioarei din Bihor, Vălăretul din sudul și centrul Moldovei, legănatul în scrânciobe, „suroratul” și „înfrățirea” rituală, scosul fetelor la joc, și numeroase acte divinatorii ce se înfăptuiesc și azi, toate aceste obiceiuri bătrânești conturează dimensiunea folclorică a acestor mari sărbători.

(preluat cu acordul autorului din volumul *Silvia Ciubotaru, Ion H. Ciubotaru, Vitralii, Editura Presa Bună, Iași, 2015, p. 71 - 73*)

Cateheza „Mormântul lui Hristos, izvorul învierii noastre”

ANUNȚAREA TEMEI

Astăzi, căutând să înțelegem ce este viața adevărată, vom vorbi despre *Mormântul lui Hristos, izvorul învierii noastre*.

TRATARE

Mormântul lui Hristos este cel mai important loc de pelerinaj din Țara Sfântă. Reprezentat în chip simbolic de masa Sfântului Altar, este cel mai important loc dintr-o biserică, cum arată și simbolismul slujbei de înviere: Când protosul (arhiereu sau preot) aprinde lumânarea de Paști din candela de pe Sfânta Masă, iese din altar și o ridică în văzul tuturor, semnifică taina ridicării sau sculării lui Hristos din morți. Dintr-o singură lumânare, a protosului, se aprind toate lumânările. Prin acest act liturgic se mărturisește simbolic adevărul că Hristos este „începătură (a învierii) celor adormiți” (1 Cor. 15, 20), „întâiul născut din morți” (Col. 1, 18), „întâi născut între mulți frați” (Rom. 8, 29), „cel dintâi înviat din morți ca să vestească lumină poporului (evreu) și neamurilor” (F. Ap. 26, 23). Învierea lui Hristos este începutul și temelie învierii tuturor oamenilor. Așteptarea învierii îl însoțește pe om dintotdeauna, fiind așteptarea izbăvirii de boală, suferință și moarte. Iov, „cu două mii de ani înainte de venirea lui Hristos, mai înainte de a fi prorocii, un sărman bătrân zăcând în colbul pustiei presimte ce-i lipsește neamului omenesc și prevestește cele ce aveau să se petreacă. Simte setea lumii căzute după un Mijlocitor, Care să unească cerul cu pământul, făcându-Se în chip minunat inel și verigă [...]. Înțelege că numai în El își va afla omul leacul veșnicilor sale frământări, al suferinței și al morții. Și încă simte că Mijlocitorul acela nu poate fi decât Unul drept ca Dumnezeu și pătimitor ca omul. Adică numaidecât și Dumnezeu și om. Și această străină vedere a celor ce aveau să fie se va împlini aieva peste două mii de ani, în persoana lui Iisus Hristos, Cel ce singur este cu adevărat Mijlocitor între Dumnezeu și om” (Artemie Radosavljevici *apud* J. Cl. Larchet). Sf. Maxim ne învață că prin Moartea pe Cruce și Învierea Sa, Hristos „a slobozit prin trupul Său cel sfânt luat din noi, ca printr-o începătură, toată firea oamenilor de răutatea amestecată în ea prin trăsătura pătimitoare”. „Prin înviere înțelegem restaurarea sau reînnoirea firii noastre la starea ei de la început” ne spune Sf. Grigorie de Nyssa, care arată că și starea sufletului se va

schimba, ieșind din îngustările și durerile vieții pământești, căzute. Creștinul este chemat să trăiască moartea și învierea lui Hristos omorând în el păcatul și făcând să vieze virtuțile. O descriere a vieții veșnice ne oferă profetul Isaia: „Nu vei mai avea soarele ca lumină în timpul zilei și strălucirea lunii nu te va mai lumina; ci Domnul va fi pentru tine o lumină veșnică și Dumnezeuul tău va fi slava ta. Soarele tău nu va mai asfinți și luna nu va mai descrește; că Domnul va fi pentru tine lumină veșnică și zilele întristării tale se vor sfârși”. (Is. 60, 19-20)

RECAPITULARE

Împărțiți în 4 grupe, participanții vor descrie caracteristicile adevăratei vieți, analizând rugăciunile de mulțumire de după Sfânta Împărtășanie.

ASOCIERE

Imaginea cea mai reprezentativă a faptului că Mormântul lui Hristos este izvorul învierii noastre este aceea a sfântului disc, care reprezintă întreaga Biserică adunată în jurul Stăpânului, și a momentului așezării conținutului lui în Sfântul Potir. Așezarea miridelor se face în atmosferă de înviere, rostindu-se imne specifice: *Învierea lui Hristos ..., Luminează-te..., O Paștile cele Mari...*

GENERALIZARE

Cu acest gând ne rugăm chiar de la începutul pregătirii pentru a primi sfânta împărtășanie, adresându-ne lui Hristos cu cuvintele Sf. Vasile cel Mare: „Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi (...) și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat”. Aceași credință o mărturisește liturgic preotul atunci când așează cinstitele daruri pe Sfânta masă: *Ca un purtător de viață, ca un mai înfrumusețător decât raiul, cu ade-vărat și mai lăminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, Izvorul Învierii noastre.*

APLICARE

1 Consumarea cu atenție a prescurii pe care o primim la sfârșitul Sf. Liturghii, conștientizând că părțile scoase pentru pomenirea celor vii și a celor adormiți au fost așezate în potirul în care se află Iisus Hristos, Izvorul vieții.

2 Împărțirea noastră cu Hristos, ca o împărtășire a vieții noastre

3 Participarea în Vinerea Mare la *Vecernia scoaterii Sfântului Epitaf*, ca-re simbolizează coborârea lui Hristos de pe Cruce și la *Denia Prohodului*, când trupul lui Hristos este așezat în mormânt, prin gestul preotului de a așeza epitaful pe Sfânta Masă.

Rânduiești liturgice

Înăuntrul Împărăției – cuvânt pentru Duminica Floriilor

Pr. Vasile Gordon

Duminica Floriilor nu este o zi doar istorică, ci una de trăire liturgică, cu emoție și nădejde. Ierusalimienii au strigat Osana! (în ebraică: ajută-ne, miluiește-ne), în speranța că Iisus va fi regele salvator care va înlătura jugul roman; noi strigăm Osana cu nădejdea mântuirii....

Trăirea liturgică presupune și o înțelegere duhovnicească a evenimentului. Iar ca să înțelegem, trebuie să fim înăuntrul subiectului (în Ierusalim, cum se spune, nu departe de Ierusalim). Nimic din ce a spus și a făcut Mântuitorul nu poate fi înțeles decât dinăuntru. Bunăoară, pildele Lui. Andrei Pleșu, scriind în cartea despre pildele Mântuitorului, încearcă să răspundă la întrebarea: de ce unii le înțelegeau, alții nu? Pentru că uneori înțelegeau cei simpli, iar cărturarii nu; alteori cărturarii, iar cei simpli nu! Pleșu valorificând admirabil câteva idei din filosofia antică (Platon, Aristotel), dar și din filosofia lui Heidegger conchide : nu înțelegeau cei din afară, cei care prin voința lor, erau distanțați față de Hristos și învățătura

Sa. Și filosofii antici și cel de mai sus considerau că omul este aruncat pe pământ într-o lume exterioară, improprie și că el trebuie să tindă a reintra în lumea ideală ... Practic în Împărăția Cerurilor, cum mărturisim noi, creștinii.

La fel și noi, cei de azi: dacă rămânem în afara vieții liturgice, fără Liturghie, fără spovedanie, fără împărtășanie, chiar dacă intrăm ocazional în biserică, suntem în afara Bisericii.

Florile și ramurile de salcie sau de finic nu reprezintă ceva ocazional, ci o piesă sau un act dintr-un puzzle sau peisaj liturgic. Ca să trăiesc evenimentul trebuie să fiu în acest peisaj, nu în afara lui. Iar pentru o și mai profundă înțelegere a importanței acestui înăuntru, avem, între altele, mesajul transmis nouă prin Troparul de la Denii: *Iată, Mirele vine în miezul nopții și fericită e sluga pe care o va afla priveghind iar nevrednică-i aceea pe care o va găsi lenevindu-se. Vezi, dar, suflăte al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții și în afară de Împărăție să nu te încui. Ci te deșteaptă, strigând:*

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu miluiește-ne pe noi. Splendidă expresie : afară de Împărăție să te încui! În mod obișnuit un om se poate încuia pe dinăuntru. Să te încui pe dinafară pare ceva neverosimil....

Oricare dintre noi poate pierde situația înăuntrul chiar dacă e nelipsit de la slujbe, chiar dacă se spovedește și se împărtășește Cum? Dăm un exemplu trist al zilelor noastre: acei creștini care practică yoga, radiestezia, reiki, bioenergia etc. Capcana o întind înșiși vindecătorii, comandorii, guru, etc. Când spun: cei ce vin la noi, să nu lipsească de la Liturghie, de la spovedanie, de la împărtășanie, vrând să inoculeze aderenților sentimentul că rămân ortodocși pe viață deși practică așa numitele alternative spirituale. Grozavă înșelare! Dacă se găsește cineva în această situație să vorbească neapărat cu duhovnicul său.

Săptămâna Patimilor ne poate ajuta să rămânem înăuntru cu Hristos și Evanghelia Sa, să nu amestecăm adevărul cu înșelăciunea, dar să nu uităm că putem împlini această năzuință numai cu ajutorul proniator de Sus. Amin. (articol preluat de fam. **Negoiescu Paraschiv** după predica pr. Vasile Gordon din vol. *Intrarea Domnului în Ierusalim. Cele mai frumoase predici*, Lumea credinței, București, 2019, p. 55 - 58)

Program liturgic aprilie 2022

VINERI, 1 aprilie

07:00 Liturghia darurilor

SÂMBĂTĂ, 2 aprilie

07:30 Utrenia
09:00 Sf. Liturghie
10:30 Pomenirea morților
11:00 Spovedanie

DUMINICĂ, 3 aprilie

07:30 Utrenia
09:00 Sf. Liturghie

MIERCURI, 6 aprilie

17:00 Denia Canonului Mare

VINERI, 8 aprilie

07:00 Liturghia darurilor
17:00 Denia Acatistului Bunei Vestiri

SÂMBĂTĂ, 9 aprilie

07:30 Utrenia
09:00 Sf. Liturghie
10:30 Pomenirea morților
11:00 Spovedanie

DUMINICĂ, 10 aprilie

07:30 Utrenia
09:00 Sf. Liturghie
11:30 Cateheza „Rugăciunea, leac pentru tămăduirea patimilor ”

VINERI, 15 aprilie

07:00 Liturghia darurilor
17:00 Spovedanie

SÂMBĂTĂ, 16 aprilie

07:30 Utrenia
09:00 Sf. Liturghie
10:30 Pomenirea morților
11:00 Spovedanie

DUMINICĂ, 17 aprilie

07:30 Utrenia
09:00 Sf. Liturghie
17:00 Denie

LUNI-MIERCURI, 18-20 aprilie

17:00 Denie
JOI, 21 aprilie
07:30 Ceasurile
08:00 Vecernia unită cu
Liturghia Sf. Vasile cel Mare
17:00 Denia celor 12 Evangheli

VINERI, 22 aprilie

10:00 Vecernia scoaterii Epitafului
17:00 Denia Prohodului Domnului

SÂMBĂTĂ, 23 aprilie

07:00 Vecernia unită cu
Liturghia Sf. Vasile cel Mare
23:00 Canonul Sâmbetei celei Mari

DUMINICĂ, 24 aprilie

00:00 Slujba Învierii
14:00 Vecernia („A doua Înviere”)
cu Litia de Hram

LUNI, 25 aprilie

07:30 Utrenia
08:30 Sf. Liturghie cu pomenirea
Sf. M. Mc. Gheorghe

MARȚI, 26 aprilie

07:30 Utrenia
08:30 Sf. Liturghie

VINERI, 29 aprilie

07:30 Utrenia
08:30 Sf. Liturghie
11:00 Aghiasma mică

DUMINICĂ, 01 mai

07:30 Utrenia
08:30 Sf. Liturghie